

Eljáró bíróság: Gödöllői Járásbíróság

Ügyszám: 1.P.20.065/2020/28.

A tanács tagja: dr. Csécsi Etele Ádám

Felperesek:

Felperesekért: DR. CSUKA Ügyvédi Iroda (7400 Kaposvár, Bajcsy-Zs. utca 25.)

Alperes: OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt. (1066 Budapest, Mozsár utca 8.)

Alperesért:]

Ügy tárgya: végrehajtás megszüntetése

í t é l e t e t :

A bíróság a Schadl-Baranyai és Társa Végrehajtói Iroda előtt . és számok alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat megszünteti.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek Ft perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizesse meg a 17.908,- (tizenhétezer-kilencszáznyolc) Ft végrehajtási költséget a végrehajtónak.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 1.500.000,- (egymillió-ötszázezer) forintot.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Budapest Környéki Törvényszékhez címzett, elektronikus úton benyújtandó fellebbezésnek van helye. Az a fél, aki papír alapon tartja a kapcsolatot a bírósággal, a fellebbezését a Gödöllői Járásbíróságon írásban három példányban köteles benyújtani. Az a fél, aki elektronikus úton tartja a kapcsolatot a bírósággal fellebbezését elektronikus úton köteles benyújtani.

Az ítélete ellen a végrehajtási költségek tekintetében a végrehajtó is fellebbezhet.

A felek a fellebbezési határidő lejártá előtt közösen kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha

- a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri,
- a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy
- tárgyaláson fogantatosítható bizonyítást kell lefolytatni.

A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha

- a) az elsőfokú bíróság ítéletét a 379. és 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni,
- b) a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik,
- c) a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos,
- d) a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

A fellebbezésben - a beadványra vonatkozó alaki kellékek mellett - fel kell tüntetni

- a) a fellebbezéssel támadott ítélet számát, valamint az ítéletnek a fellebbezéssel támadott rendelkezését vagy részét,
- b) határozott kérelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül,
- c) a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört, az alapul szolgáló indokok kifejtésével,
- d) az anyagi vagy eljárási jogszabálysértést, jogszabályhely megjelölésével, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés.

I n d o k o l á s

[1] A bíróság a per adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

[2] Az OTP Jelzálogbank Zrt. és a felperesek 2008. március 31. napján - dr. Dombi Péter budapesti közjegyző mellett működő Bugárné dr. Gálfi Ildikó közjegyző-helyettes által - számon kizárólag közjegyzői okiratba foglaltan, jelzálogkölcson szerződést kötöttek.

[3] A kölcsönszerződést az OTP Bank Nyrt., mint az OTP Jelzálogbank Zrt. törvényes képviselője, a dr. Fiedler Ernő közjegyző előtt 2010. augusztus 19. napján szám alatti közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatával azonnali hatállyal felmondta.

[4] Az OTP Jelzálogbank Zrt. a felperesekkel szembeni követelést az alperesre engedményezte, amelyről a 2010. december 21. napján kelt értesítő levéllel – felperesek 2011. január 3. napján vették át – tájékoztatta a felpereseket.

[5] A felperesek 2011. augusztus 26. napján feladott levelükkel az alperessel egyeztetést kezdeményeztek a fennálló tartozásuk rendezésére, amely eredményre nem vezetett.

[6] Az alperes 2015. március 30. napján kelt levelében felhívta a felpereseket a fennálló

tartozásuk rendezésére, amelyet a törvényi elszámolásnak és forintosításnak megfelelően újraszámított.

- [7] Az alperes 2017. december 14. napján kelt kérelmére, dr. Toldi Judit budapesti közjegyző 2018. január 30. napján kiállított végrehajtási záradékkal, _____ ellen a _____ és _____ ellen a _____ számon elrendelte a végrehajtást. Amelyet a Schadl-Baranyai és Társa Végrehajtó Iroda _____ és _____ végrehajtási ügyszám alatt fogatosít.
- [8] A felperesek a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 41. §-a szerinti eljárást, az elévülésre alapítottan lefolytatták, melynek keretében az alperes/végrehajtást kérő az elévülés tényét nem ismerte el.
- [9] A bíróság a tényállást a peres felek nyilatkozatai és az általuk, valamint a végrehajtó által becsatolt okiratok alapján állapította meg.
- [10] A felperesek elévülésre hivatkozással – a Pp. 528. §, a rPtk. 324. § (1) bekezdése, a 325. § (1) bekezdése, a 326. § (1) bekezdése és 327. § (3) bekezdése alapján - kérték a _____ és _____ számok alatti végrehajtási eljárások megszüntetését, valamint a perrel kapcsolatban felmerült költségeik – ügyvédi munkadíj - alperes általi viselésének elrendelését a bíróságtól.
- [11] Előadták a felperesek, hogy a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződésük felmondására 2010. augusztus 19. napján sor került, közjegyzői okiratba foglaltan. Így a kölcsönszerződést tartalmazó közokirat végrehajtási záradékkal való ellátásának akadályát nem volt a Vht. 23/C §-a értelmében. A végrehajthatóság feltételei 2010. augusztus 19. napján beálltak, így a végrehajtási jog elévülése is megkezdődött. Ennek ellenére az alperes csak 2017. december 14. napján kérte a végrehajtás elrendelést. Kifejtették a felperesek, hogy a közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül, végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthetővé válik, tehát a teljesítési határidő elteltével nem csak esedékessé válik a követelés, hanem végrehajthatóvá is. Előadták azt is, hogy mivel a követelés magánjogi elévülése a felmondással megkezdődött, a végrehajtási jog elévülése is akkor kezdődött, amikor a követelés végrehajtási úton való érvényre juttatásának valamennyi feltétele bekövetkezett, és mivel a végrehajtási jog elévülését nem szakították meg végrehajtási cselekmények, az öt év elteltével a végrehajtási jog elévülése is megtörtént.
- [12] A felperesek nem fogadták el az alperes érvelését arról, hogy az elévülést megszakította volna az engedményezés (2010. év vége), az adós/felperesek tartozás elismerése (2011.-ben) vagy a 2015.-ben az alperes részéről megküldött fizetési felszólítás. Mivel megítélésük szerint a rPtk. 327. § (3) bekezdése speciális szabályt tartalmaz az elévülés vonatkozásában, amennyiben a követelés már végrehajthatóvá is válik az esedékessé válása során. E körben meglátásuk szerint csak a végrehajtási cselekmények lehetnek azok, amik a végrehajtási jog elévülési idejét megszakítják. Az alperes által felhozott cselekményekre vonatkozóan azt nyilatkozták, hogy azok nem tekinthetők végrehajtási cselekményeknek, így az elévülést nem szakíthatták meg.
- [13] A felperesek, az alperes 2014. évi XXXVIII., 2014. évi XL. és 2014. évi LXXVII.

törvényre (forintosítási törvény) való hivatkozása körében – az elévülés nyugvása kapcsán – előadták, hogy a 2014. évi XXXVIII. törvény 2014. július 26. napján történő hatályba lépése és felperesek általi átvétele (2015. májusa) az elszámoló levélnek, vagy akár, ha a 2014. évi XL. törvényben rögzített legvégső nyugvási időpont – 2015. december 31. napja – közötti időt is veszik alapul – figyelemmel rPtk. 326. § (2) bekezdésére – az elévülés akkor is bekövetkezett a végrehajtási jog vonatkozásában a perbeli esetben (felperesi előadás szerint: *1.) az elszámoló levél átvételétől számítottnan: 2016. május 8. napján, 2.) végső törvényi határidőhöz képest: 2017. március 2. napján*).

- [14] Mivel a felperesi oldal megítélése szerint a végrehajtási jog elévült, ezért a végrehajtási eljárásokat meg kell szüntetni.
- [15] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és perköltségében való marasztalását kérte a felpereseknek.
- [16] Előadta az alperes, hogy a rPtk. 326. § (1) bekezdése értelmében az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik, és a rPtk. 324. § (1) bekezdése alapján öt év az elévülési idő. A perbeli esetben az elévülés az alperes szerint is a jogelőd 2010. augusztus 19. napján történt felmondásával kezdődött.
- [17] Az alperes szerint azonban az elévülési időt megszakította a rPtk. 329. § (2) bekezdése alapján a jogelődje és közte létrejött engedményezés, melyről való értesülése a felpereseknek az elévülési időt újra indította. Megítélése szerint az engedményezés speciális tényállási elem az elévülés folyamatának szabályozása körében.
- [18] Az alperes ellenkérelmében hivatkozott továbbá a rPtk. 327. § (1) bekezdésére, mely felsorolja, hogy mely cselekmények lehetnek azok, amelyek alkalmasak az elévülési idő megszakítására. E körben hivatkozott arra, hogy a felperesek 2011. augusztusában készült tartozáselismerést is magában foglaló nyilatkozataik, az elévülést szintén megszakították, továbbá a részéről 2015. március 30. napján kelt felpereseknek küldött – elszámolást és forintosítást követően újraszámított követelésre vonatkozó – fizetési felhívások is.
- [19] Az alperes hivatkozott a 2014. évi LXXVII. törvény 15. §-ára és a 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (6) és (7) bekezdésére és ezek értelmező jogalkotói indoklására. Amely szerint, „amíg a felek bármelyikének a kölcsönszerződésből eredően követelése, illetve ellenkövetelése keletkezhet a másik féllel szemben, addig e követelések elévülése sem kezdődhet meg, illetve a (6) bekezdés szerinti követelés elévülése e törvény hatálybalépésének a napjától a 3. § (5) bekezdése és a 4. § (3) bekezdése szerinti külön törvényben meghatározott időpontig nyugszik ezen törvény hatálya alá tartozó követelések körében.” Ebből az alperes arra következtetésre jutott, hogy ha a fogyasztói kölcsönszerződés az előbb levezetett módon úgy szűnt volna meg, hogy közben az ötéves általános elévülési idő – annak nyugvása vagy megszakadása nélkül - már eltelt volna, úgy az abból eredő követelések elévültek volna. Azonban megítélése szerint a perbeli esetben nem ez történt. Ha a felperesi álláspont lenne helyes – az alperes szerint, az ellentmondana a jogalkotó által méltányolt érdeknek a forintosításra került fogyasztói kölcsönszerződések specialitása kapcsán.
- [20] Az alperes is hivatkozott a rPtk. 327. § (3) bekezdésére - amely kimondja, hogy ha az

elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozat hoztak, csak a végrehajtási cselekmények szakíthatják meg az elévülést -, és az ezt pontosító Vht. 57. § (4) bekezdésére - amely kimondja, hogy bármely végrehajtási cselekmény alkalmas lehet az elévülés megszakítására. Az alperes előadása szerint, mivel a Vht. 57. § (1) bekezdése rögzíti azt is, hogy a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el, így arra semmiképp sem kerülhetett sor a korábbi érvelésére figyelemmel a 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (6) és (7) bekezdése alapján, a jogalkotó akaratából.

- [21] Az alperes álláspontja szerint megállapítható, hogy a felperesek nem tettek eleget a fizetési kötelezettségüknek, és az alperes elévülési időn belül kérte a közjegyzőtől a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés végrehajtási záradékkal történő ellátását.
- [22] **A kereset az alábbiak szerint megalapozott.**
- [23] A Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265. § (1) bekezdése alapján törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el (a továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli.
- [24] A Pp. 266. § (1) bekezdése alapján a bíróság az ellenérdekű fél által beismert, a felek által egyezően előadott, az ellenfél által bírói felhívás ellenére nem vitatott vagy e törvény értelmében nem vitatottnak tekintendő tényállítást valósnak fogadhatja el, ha annak tekintetében kételye nem merül fel. A (2) bekezdés értelmében a bíróság az általa köztudomásúnak tekintett és az olyan tényeket, amelyekről hivatalos tudomása van, akkor is figyelembe veszi, ha azokra a felek nem hivatkoztak.
- [25] A Pp. 320. § (5) bekezdése kimondja, hogy olyan tényre vonatkozóan, amely okirattal bizonyítható, a bíróság az egyéb bizonyítást mellőzheti.
- [26] A Pp. 528. § (2) bekezdése alapján, az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült.
- [27] Jelen ügyben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) rendelkezései alkalmazandók.
- [28] A rPtk. 324. § (1) bekezdése értelmében a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.
- [29] A rPtk. 325. § (1) bekezdése kimondja, hogy az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.
- [30] A rPtk. 326. § (1) bekezdése alapján az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. A (2) bekezdés alapján, ha a követelést a jogosult menthető okból nem

tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül - egyéves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig három hónapon belül - a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból egy évnél, illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha a jogosult a lejárat után a teljesítésre halasztást adott.

- [31] A rPtk. 327. § (1) bekezdése alapján a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést. A (3) bekezdés kimondja azt, hogy ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.
- [32] A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 23/C. § (1) bekezdése alapján az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza:
- a) a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást,
 - b) a jogosult és a kötelezett nevét,
 - c) a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét,
 - d) a teljesítés módját és határidejét.
- A (2) bekezdés kimondja, hogy ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa.
- [33] A Vht. 57. § (1) bekezdése kimondja, hogy a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el. A (2) bekezdés rögzíti, hogy a végrehajtási jog elévülését általában kérelemre kell figyelembe venni; hivatalból akkor vehető figyelembe, ha az alapjául szolgáló követelés elévülését is hivatalból kell figyelembe venni. A (3) bekezdés kimondja, hogy ha a végrehajtási jog elévülését a (2) bekezdés szerint figyelembe kell venni, a végrehajtási jog elévülési határidejének letelte után előterjesztett kérelemre nem lehet végrehajtást elrendelni, és a már elrendelt végrehajtást nem lehet folytatni, továbbá a (4) bekezdés értelmében a végrehajtási jog elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja.
- [34] A 2014. évi XXXVIII. törvény (DH 1.) 1. § (6) bekezdése alapján a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény elévüléssel kapcsolatos szabályait a fogyasztói kölcsönszerződésből eredő követelések tekintetében úgy kell értelmezni, hogy e követelések a kölcsönszerződés fennállása alatt nem évülnek el, azok elévülése a szerződés megszűnésével kezdődik. A (7) bekezdése kimondja, hogy a (6) bekezdés szerinti követelés elévülése e törvény hatálybalépésének napjától a 3. § (5) bekezdése és a 4. § (3) bekezdése szerinti külön törvényben meghatározott időpontig nyugszik.
- [35] A 2014. évi XL. törvény (DH 2.) 9. § alapján a fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelés elévülésének a 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (7) bekezdése szerinti nyugvása az e törvény szerinti elszámolásnak a fogyasztóval való közlése napjáig, de legkésőbb 2015. december 31-ig tart.
- [36] A bíróság rögzíti, hogy a felek között ténykérdésekben nem volt vita, így a Pp. 266. § (1)

bekezdése alapján tudta a tényállást megállapítani.

- [37] A bíróság így szintén rögzíti, hogy az elévülés kezdőidőpontjának 2010. augusztus 19. napját határozta meg, a felek egyező előadás alapján.
- [38] A felek között az volt vitatott, hogy az elévülésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, hogy kell jelen perbeli esetre alkalmazni, és erre figyelemmel elévülte a végrehajtási jog az adott követelés vonatkozásában.
- [39] A bíróság álláspontja, hogy a közvetlen kikényszeríthetőség lehetősége megnyílt, azáltal, hogy a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződést az alperesi jogelőd közokirattal igazoltan felmondta. Azaz mindenféle hatósági eljárás közbeiktatása nélkül fennállt az alperesi jogelőd és az engedményezést követően az alperes lehetősége arra, hogy végrehajtási eljárás keretében kikényszerítse a követelését a felperesektől.
- [40] Erre figyelemmel a rPtk. 327. § (3) bekezdése, mint különös szabály az irányadó, amelyet a Vht. 57. §-ának rendelkezései pontosítanak a végrehajtási jog elévülés körében.
- [41] A bíróság így nem osztotta azt az alperesi érvelést, hogy a felmondást követő engedményezés, a felperesek tartozáselismerést is magába foglaló nyilatkozat, vagy az írásbeli felszólítások megszakították volna a végrehajtási jog vonatkozásában az elévülési időt. A bíróság álláspontja az engedményezésről, a tartozáselismerésről és a fizetési felszólításokról, hogy azok nem tekinthetők végrehajtási cselekményeknek.
- [42] Végrehajtási záradékolás esetén – jelen perbeli esetben is - a rPtk. 327. § (3) bekezdése által rögzített végrehajtható határozat maga a végrehajtani kívánt a Vht. 23/C. §-ában felsorolt követelményeknek megfelelő záradékolható közokirat (melyeknek a végrehajtását a végrehajtást kérő el kívánják érni), míg a végrehajtható okirat maga a végrehajtási záradék.
- [43] A jogalkotói szándék is arra irányul, hogy ha a végrehajtható határozat (jelen esetben záradékolható közokirat) már alkalmassá vált a végrehajtásra, és ezzel megkezdődött a végrehajtási jog elévülése, a követelés már újabb fázisba került - végrehajtható, államilag kikényszeríthető -, ezáltal elvárható, hogy az arra jogosult - a végrehajtást kérő - ennek megfelelően járjon el: tegye meg a szükséges lépéseket a végrehajtás érdekében.
- [44] Tehát, ha mód van végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezheti. A bírói gyakorlat a végrehajtás előbbre vitelét célzó, annak sikerességére kiható lényeges cselekményeket tekinti végrehajtási cselekménynek. Így az engedményezés és a fizetési felszólítás az alperes/végrehajtást kérőtől nem tekinthető ilyennek.
- [45] A bíróság megállapítása szerint, ha nem lett volna a DH 1., DH 2. és forintosítási törvények szerinti elszámolás és forintosítás, úgy a perbeli követelés végrehajtásához való jog 2015. augusztus 20. napján elévült volna.
- [46] A bíróság rögzíti, hogy a DH 1. törvény hatálybalépésével – 2014. július 26. napján - az

elévülési idő nyugvása megkezdődött. Ekkor a perbeli esetben az elévülési időből még 1 év és 25 nap volt hátra.

- [47] A perben az nem került kétséget kizáróan igazolásra, hogy a felperesek az elszámoló (forintosításról szóló) levelet mikor vették át, így a DH 2. törvény 9. §-a alapján a bíróság, az abban rögzített elévülés nyugvására vonatkozó végső időponthoz, 2015. december 31. napjához mérten folytatta le a vizsgálatát. Itt jegyzi meg a bíróság, hogy a felperesi jogi képviselő tárgyaláson előadott dátum adatait nem találta levezethetőnek, így megalapozottnak.
- [48] A bíróság a fentiek alapján – osztva a felperesek jogi érvelését - megállapította, hogy a perbeli követelés esetében - figyelemmel az „elszámolási” törvényekben meghatározott nyugvási időtartamra is - a végrehajtáshoz való jog elévülése 2017. január 25. napján bekövetkezett. Így a 2017. december 14. napján előterjesztett végrehajtás elrendelésére irányuló kérelme az alperesnek, már elévült követelésre irányult, így a bíróság a Pp. 528. § (2) bekezdés a) pontja alapján – utalással a Vht. 57. § (3) bekezdésére – megszüntette a végrehajtási eljárásokat.
- [49] A bíróság a felperesi jogi képvisel munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pont alapján – mérséklést követően állapította meg forintban – amely összeg Áfát nem tartalmaz, mivel megítélése szerint a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel ez az összeg áll arányban. Az előterjesztett Ft összeget a bíróság roppant túlzónak találta, figyelemmel arra, hogy a keresetlevél előterjesztéséből, hiánypótlásra adott nyilatkozatokból – költségmenetességi kérelem kapcsán - és egy tárgyaláson kifejtett tevékenységből állt össze a felperesek jogi képviselőjének tevékenysége.
- [50] A bíróság az alperest – pervesztességére tekintettel – a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesek forintos perköltségének megfizetésére, amely az ügyvédi munkadíj fent rögzített összegéből adódik.
- [51] A bíróság kötelezte továbbá az alperest - a felperesek részére az eljárás kezdetén engedélyezett, teljes költségfeljegyzési jog folytán feljegyzett -, összesen 1.500.000,- forint eljárási illeték megfizetésére a Magyar Állam felé.
- [52] A Pp. 537. §-a alapján rendelkezett a bíróság a végrehajtási költségek viseléséről, amelynek megfizetésére az alperest kötelezte, pervesztességére figyelemmel.
- [53] A fellebbezés jogát a feleknek Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja, míg a végrehajtó vonatkozásában a Pp. 537. § utolsó mondata biztosítja.

Gödöllő, 2020. szeptember 24.

dr. Csécsi Etele Ádám s.k.
bíró

Írásba foglalva: 2020. október 12. napján.

Gödöllői Járásbíróság
1.P.20.065/2020/28.

Lk: utasítás a 28. sz. jkv-n!